

Sygn. akt V CNP 96/11

POSTANOWIENIE

Dnia 19 września 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Iwona Koper

w sprawie ze skargi T. P.-S.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 22 grudnia 2009 r., w sprawie z powództwa T. P.-S.

przeciwko R. D., A. G. i R. L.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 19 września 2012 r.,

odrzuca skargę i zasądza od T. P.-S. na rzecz R. D. kwotę 1.800 zł (jeden tysiąc osiemset) tytułem kosztów postępowania wywołanego wniesieniem skargi.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 22 grudnia 2009 r. Sąd Apelacyjny oddalił apelację powódki T. P. – S. od wyroku Sądu Okręgowego w K. oddalającego powództwo o zapłatę.

Powyższy wyrok powódka zaskarżyła skargą kasacyjną, która nie została przyjęta do rozpoznania przez Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 12 kwietnia 2011 r.

Obecnie T.P.- S. zaskarżyła wyrok Apelacyjnego i poprzedzający go wyrok Sądu Okręgowego na podstawie art. 424¹ § 1 i 2 k.p.c. wnosząc o stwierdzenie ich niezgodności z prawem.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia przysługuje co do zasady tylko od orzeczenia sądu drugiej instancji, a jedynie w wyjątkowych wypadkach od prawomocnego orzeczenia wydanego przez sąd pierwszej instancji. Pojęcie „wyjątkowego wypadku” odnosi się zarówno do przyczyn niezgodności z prawem orzeczenia jak i powodów, dla których strona nie skorzystała z możliwości jego zaskarżenia. Sytuacja taka jednak w stanie niniejszej sprawy nie zachodzi, gdyż postanowienie Sądu Okręgowego zostało uprzednio zaskarżone przez powódkę apelacją, którą Sąd Apelacyjny oddalił.

Przesłanką skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia sądu drugiej instancji jest niemożność jego zmiany lub uchylecia (art. 424¹ § 1 k.p.c.). Skarga taka jest więc niedopuszczalna zarówno gdy strona nie wykorzystwała możliwości zaskarżenia takiego orzeczenia przysługującą jej skargą kasacyjną jak i wówczas, gdy Sąd Najwyższy odmówił uprzednio przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej wniesionej od tego orzeczenia (post. SN z dnia 25 lipca 2008 r., III CNP 33/08, nie publ.).

Z tych przyczyn wniesiona skarga podlegała odrzuceniu na podstawie art. 424⁸ § 2 k.p.c. O kosztach postępowania wywołanego wniesieniem skargi orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 w zw. z art. 391 § 1 w zw. z art. 398²¹ i art. 424¹² k.p.c.